

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 756

гр. Варна , 26.02.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ в закрито заседание на двадесет и пети февруари, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Даниела И. Писарова
Членове: Светлана Тодорова
Цветелина Г. Хекимова

като разгледа докладваното от Даниела И. Писарова Въззивно частно гражданско дело № 20213100500363 по описа за 2021 година

за да се произнесе по молбата съдът прецени следното:

Производството е с правно основание чл.275 вр.чл.419 и чл.420 ГПК.

Образувано е по две частни жалби, депозирани от страна на солидарния длъжник в заповедното производство В. И. С., както следва:

ЧЖ на В. И. С., ЕГН *****, Варна, против разпореждане №47338/08.11.2014г., допълнено с разпореждане от 24.11.2014г., постановено по ЧГД №14141/2014г. на 42 състав на ВРС, с което е постановено незабавно изпълнение на заповед за изпълнение №7217/08.11.2014г., с която длъжниците ИВАН ПЛАМЕНОВ СТОЕВ и В. И. С. са осъдени солидарно да заплатят на ИНВЕСТБАНК АД, ЕИК 831663282, София, сумата от 9 351 евро – главница, 4082.01 евро просрочена договорна лихва, за периода от 27.06.2011г. до 23.07.2014г.; 2 687.16 евро лихва за забава, за периода от 27.06.11г. до 06.11.14г.вкл.; 1530.80 евро неустойка за забава върху просрочени лихви за периода от 27.06.11г. до 06.11.2014г.; 11.22 евро такса обслужване на разплащателна сметка, или задължение в общ размер от 17 661-17 евро, ведно със законната лихва върху главницата от подаване на заявлението на 07.11.2014г. до окончателното изплащане на сумата, дължими въз основа на договор за потребителски кредит от 02.06.2011г. и анекс №1/03.06.2011г., обявен за предсрочно изискуем съгласно чл.17 от договора, на основание чл.417, т.2 ГПК. Обжалваното разпореждане на ВРС е допълнено с разпореждане от 24.11.2014г., в което към дължимата сума по заповедта за изпълнение са добавени и 220.20 лева, представляващи такса за нот.покани, дължими на същото договорно основание.

Предмет на производството е и втора ЧЖ на В. И. С., ЕГН *****, Варна, срещу разпореждане №263665/24.11.2014г., с което съдът е оставил без уважение искане с правно основание чл.420, ал.2 ГПК, направено с

възражението на длъжника В.С. срещу заповедта за изпълнение, за спиране на изпълнението по ИД №127/2014г. на ЧСИ Г.Дичев, рег.№781 на СГС.

В първата жалба се излага, че постановеното разпореждане за незабавно изпълнение е незаконосъобразно, тъй като възлага в тежест на жалбоподателя заплащането на неуточнени и противоречащи си задължения – върху редовни и наказателни лихви е начислена неустойка, което противоречи на принципни постановки на закона, а така също са претендирани и лихви върху лихви. Претендира се отмяна на атакувания съдебен акт.

С втората частна жалба длъжникът оспорва акта на заповедния съд, с който е оставено без уважение искане за спиране на изпълнителното производство, предприето въз основа на заповедта и изпълнителния лист. Отново се твърди, че извлечението от сметка, представено от банката със заявлението, било нередовно и съдът не е следвало да издава заповед без събиране на доказателства. Претендира се отмяна на определението по чл.420 ГПК.

Съдът констатира, че и двете частни жалби са подадени лично от длъжника В.С., при наличие на интерес от обжалването, в преклузивния срок, при спазване на изискванията по чл.260 ГПК.

По същество на жалбите:

За да се произнесе по жалбите съдът констатира, че производството по ЧГД №14141/2014г. на ВРС е иницирано по заявление на ИНВЕСТБАНК АД, за издаване на заповед за незабавно изпълнение срещу Иван Пламенов Стоев и В. И. С. за осъждането им да заплатят солидарно на банката суми, дължими по договор за потребителски кредит /ДПК/ от 02.06.2011г. и анекс към него, което вземане е обявено от банката за предсрочно изискуемо с връчване на двамата длъжници на нот.покани, съответно на кредитополучателя Стоев – на 14.10.2014г., а на солидарния длъжник С. – на 13.09.2014г., преди подаване на заявлението на 07.11.2014г. В заявлението се сочи, че крайният падеж по договора е на 26.05.2016г., но задълженията са просрочени още към 26.07.2011г., когато е имало незаплатени 36 бр.погасителни вноски. Вземането си банката основава на обявена на длъжниците предсрочна изискуемост съобразно чл.17 от договора за кредит. Предмет на заявлението, уважено изцяло от заповедния съд, са главница от 9351 евро; 4 082.01 евро просрочена договорна лихва за периода от 27.06.11г. до 23.07.2014г.; мораторна лихва за период до 06.11.2014г. в размер на 2 687.16 евро; неустойка за забава върху просрочени лихви до 06.11.2014г., в размер на 1 530.58 евро; такса за обслужване на сметка – 11.22 евро и нот.такси в размер на 220.20 лева, ведно със законна лихва върху главницата от подаване на заявлението на 07.11.2014г. до изплащането на дълга. Към заявлението са приложени инициращите документи, а именно ДПК №010-045/02.06.2011г.; извлечение от счетоводни книги на банката; анекс №1/03.06.2011г. и нот.покани до длъжниците. И двамата длъжници са уведомени с нотариални покани, чрез залепване на уведомление на адресите им по договора, тъй като на същите не са намерени адресатите и лица, съгласи да получат

уведомленията.

С разпореждане от 08.11.2014г. съдът е разпоредил издаване на заповед за незабавно изпълнение на основание чл.417, т.2 ГПК за всички претендирани суми. /допълнително, с разпореждане от 24.11.2014г. и за нот.такси, които първоначално са били пропуснати/. Издаден е бил изпълнителен лист срещу длъжниците, въз основа на който е било образувано ИД №1217/2014г. на ЧСИ Георги Дичев, СГС. С писмо от последния /на л.42 по делото/ е съобщено, че поканата да доброволно изпълнение е била връчена на длъжника В.С. на 03.11.2020г. по месторабота в Община Варна.

Съдът констатира, че в срока по чл.419 ГПК е постъпило възражение срещу заповедта за изпълнение от В.С. ведно с частна жалба срещу незабавното изпълнение ведно с искане за спиране на производството по принудително изпълнение до приключване на спора относно задълженията. Констатира се, че депозираната пред ВОС частна жалба е от същата дата 20.11.2020г., поради което същата е подадена в срок.

По частната жалба срещу незабавното изпълнение:

Съгласно чл.419, ал.3 ГПК, съдът отменя разпореждането, когато не са налице предпоставките на чл.418, ал.2, изречение първо и ал.3 както и когато вземането се основава на неравноправна клауза в договор, сключен с потребител. Съгласно цит.разпоредби, изпълнителният лист се издава след като съдът провери дали документът е редовен от външна страна, в случая извлечението от сметка на банката –заявител; дали удостоверява подлежащо на изпълнение вземане срещу длъжника. Извършва се и преценка за характера на договора за кредит, качеството на длъжника на потребител и наличието на приложими императивни правни норми, за чието съблюдаване заповедният съд следи служебно съгласно чл.7, ал.3 ГПК както и чл.411, ал.2, т.3 ГПК.

Въззивният съд намира подаденото заявление за редовно. Към същото е приложен документ по смисъла на чл.417, т.2 ГПК – извлечение от сметка както и договорът за кредит ведно с анекса към същия. В ЗПК както и в ЗКИ не се съдържат специални изисквания към съдържанието и реквизитите на извлечението от счетоводните книги. Съобразно постоянната практика на ВКС, извлечението следва да съдържа достатъчно информация за претендираното вземане - данни за длъжника, кредитора, договора за банков кредит, пораждащ вземането, за дължимия размер на кредита - главница и лихви, респ. за непогасения остатък, за настъпилата предсрочна изискуемост на кредита съгласно уговореното в договора за кредит, причината за предсрочната изискуемост, като в хипотезата на непогасени вноски следва да е посочено кои вноски и при какъв падеж не са погасени. /определение №130/24.02.2012г., ч.т.д.№11/2012 г., II т. о., ВКС/. Съдът намира, че тези изисквания са спазени от заявителя като са обективирани надлежно в извлечението от сметка, тъй като същото посочва началната забава, броя просрочени вноски, датата на обявена предсрочна изискуемост и основанието

□ от клаузите на договора; посочени са длъжниците с техните индивидуализиращи данни, размера на кредита и усвояването му; размера на отделните претендирани плащания. Преценен от формална страна документът съдържа всички необходими данни за претендираното вземане.

Непълните възражения в ЧЖ за нередовност на заявлението и извлечението поради липса на индивидуализация на вземането по основание и размер, съдът намира за неоснователни, тъй като както бе посочено по-горе, същото съдържа информация за това откъде произтичат претендираните вземания, размерът на всяко едно от тях, конкретизиран със стойност и период, за който се отнася.

При преценка приложения договор за кредит, настоящият състав намира, че същият не съдържа очевидно неравноправни клаузи, независимо от качеството „потребител“ на длъжника, а освен това съдът констатира, че ДПК е сключен през 2011г., преди същественият изменения на ЗПК /ДВ, бр.35/2014г./, към който момент следва да бъде преценявана и действителността на включените в договора клаузи и съответствието им с императивните законови разпоредби.

В пределите на извършвания от въззивния съд контрол е и наличието на подлежащо на изпълнение заявено вземане, т.е. доколкото заявителят се основава на предсрочна изискуемост на кредита, дали са налице предпоставки за обявяването □. Обявяването на предсрочната изискуемост по смисъла на чл.60 ЗКИ предполага изявление на кредитора, че ще счита целия кредит или непогасения остатък от кредита за предсрочно изискуем, включително и за вноските с ненастъпил падеж, които към момента на изявлението не са били изискуеми. Процесният кредит е обявен за изискуем през 2014г., а видно от договора, крайният му падеж е уговорен през май 2016г. Предсрочната изискуемост има действие от момента на получаване от длъжника волеизявлението на кредитора, ако към този момент са настъпили обективните факти, обуславящи настъпването ѝ. Заповед за изпълнение въз основа на документ и разпореждане за незабавно изпълнение се издават само за подлежащи на изпълнение вземания по чл.418 ГПК. Извлечението от счетоводните книги установява вземането, но не представлява документ, удостоверяващ, че до длъжника е достигнало волеизявлението на банката да направи кредита предсрочно изискуем. Предпоставките по чл.418 ГПК за постановяване на незабавно изпълнение са налице, ако получаването на волеизявлението от длъжника предхожда по време подаването на заявление за издаване на заповед за изпълнение. Такива са разясненията в т.18 на ТР №4/2014г. и в постановените въз основа на него Р № 64/09.02.2015 г., гр. д. № 5796/2014 г., ВКС, IV г. о. и Р № 420/11.02.2015 г., гр. д. № 3079/2014 г., ВКС, IV г. о., Р № 40/17.06.2015 г. на ВКС, т. д. № 601/2014 г. I ТО, които представляват задължителна за съдилищата практика.

Съгласно цитираната в заявлението разпоредба на чл.17 от договора за кредит, банката може да обяви предсрочна изискуемост на цялото задължение преди срока на договора, когато кредитополучателят е нарушил условията по

договора като е допуснато просрочие на погасителна вноска по главницата на кредита и/или начислени лихви на един или повече от договорените падежи. Въз основа на останалите заявени обстоятелства, следва да се приеме, че е налице основание за предприемане от кредитора действия за отнемане преимуществото на разсроченото плащане. Това волеизявление на кредитора съгл. ТР №4/2014г. на ОСГТК на ВКС, следва да е достигнало до длъжника. В случая, връчването е извършено по реда на чл.50 ЗННД вр.чл.38 и сл. от ГПК, чрез нотариус Весела Ивчева, рег.№271 на НК, РС - София. След преценка на приложената покана и нот.удостоверяване на гърба □, връчването е извършено на адреса по лична карта на длъжника В.С., чрез залепване на уведомление, въпреки констатиране, че лицето от 2 години не живее на адреса. Не е правена справка в НБД Население относно регистриран постоянен и настоящ адрес на длъжника. Залепването на уведомление при данни, че лицето не живее на адреса, не удовлетворява изискването за фикционно връчване по чл.47, ал.5 ГПК, съответно за спазване на процедурата по чл.47 ГПК. Поради това, по отношение на солидарния длъжник В.С., не е налице надлежно оформен официален документ, удостоверяващ уведомяване за предсрочната изискуемост. По изрична разпоредба на чл.50 ЗННД, нотариусът е оправомощен да връчва книжа по реда на чл.37 и сл. до чл.58 ГПК, т.е. по силата на изричното препращане, за надлежно връчване следва да са спазени всички изисквания на цитираните норми на ГПК. Връчването чрез залепване на уведомление изисква удостоверяване от връчителя на множество обстоятелства, сред които че длъжникът е търсен както на регистрирания му постоянен, така и на настоящ адрес. В процесния случай, не само не е извършена справка за постоянен и настоящ адрес на длъжника, но е налице отбелязване, че лицето не живее на адреса от дълго време. По силата на чл.19, ал.2 ЗННД и на чл. 2, ал. 2 от Наредбата за достъпа на нотариусите до НБД "Население", нотариусите ползват информацията за служебни цели. Именно такава е целта при връчване на книжа по реда на чл.50 ЗННД. Разпоредбата на чл.25, ал.3 ЗННД не ограничава случаите, в които нотариусите могат да достъпват регистрите на населението. Поради неспазване на процедурата по чл.47 ГПК и липса на данни, от които да следва, че кредиторът е направил възможно уведомяването на длъжника, съдът намира, че по отношение на солидарния длъжник В.С. не са налице предпоставките на чл.418, ал.3 ГПК и не е настъпила предсрочна изискуемост на заявеното вземане. С оглед характера на производството и липсата на достатъчно информация към подаденото заявление, съдът не следва да постановява частично незабавно изпълнение, по отношение на подлежащите на изпълнение падежирали към датата на заявлението, вноски по договора.

Поради това, разпореждането за постановяване на незабавно изпълнение на заповедта за изпълнение следва да бъде отменено, а издаденият изпълнителен лист обезсилен.

По частната жалба срещу определението по чл.420 ГПК:

Резултатът по частната жалба срещу незабавното изпълнение по чл.419 ГПК има за последица отпадане на правния интерес от втората частна жалба, тъй като води до основание за прекратяване на изп.производство съгласно чл.433 ГПК. Поради това, за жалбоподателя отпада интересът от обжалване на определението по чл.420 ГПК. Жалбата срещу този акт на съда следва да бъде оставена без разглеждане и производството по нея прекратено.

Воден от изложеното, съставът на ВОС

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ разпореждане №47338/08.11.2014г., допълнено с разпореждане от 24.11.2014г., постановено по ЧГД №14141/2014г. на 42 състав на ВРС, с което е постановено незабавно изпълнение на заповед за изпълнение №7217/08.11.2014г., **единствено в частта по отношение солидарния длъжник В. И. С., ЕГН *******, като вместо това ПОСТАНОВИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ заявление на ИНВЕСТБАНК АД, ЕИК 831663282, София, за незабавно изпълнение на заповедта, издадена въз основа на документ по чл.417, т.2 ГПК – извлечение от сметка, **по отношение на солидарния длъжник В. И. С., ЕГН *******, за осъждането ☐ да заплати на заявителя дължими въз основа на договор за кредит от 02.06.2011г. и анекс към него, суми: сумата от 9 351 евро – главница; 4082.01 евро просрочена договорна лихва, за периода от 27.06.2011г. до 23.07.2014г.; 2 687.16 евро лихва за забава, за периода от 27.06.11г. до 06.11.14г.вкл.; 1530.80 евро неустойка за забава върху просрочени лихви за периода от 27.06.11г. до 06.11.2014г.; 11.22 евро такса обслужване на разплащателна сметка както и 220.20 лева нот.такси, ведно със законната лихва върху главницата от подаване на заявлението на 07.11.2014г. до окончателното изплащане на сумата, на основание чл.417, т.2 вр.чл.419 ГПК.

ОБЕЗСИЛВА издадения в полза на ИНВЕСТБАНК АД, ЕИК 831663282, София, по ЧГД №14141/2014г. на ВРС изпълнителен лист по отношение на солидарния длъжник В. И. С., ЕГН *****.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____